

DE KANOSPORT IN BELGIE.

Door Georges OSTE.

20932

Al wordt de kanosport reeds jaren hier ten lande beoefend, toch staat het buiten kijf, dat zij bij de openbare besturen en bij de bevolking niet de sympathie ontmoet, waarop ze volle recht heeft. Voor het meerendeel der ongewijden is de kano een « eigenaardigheid », waar ze zonder nadenken de schouders voor ophalen. Dan wanneer het publiek zich laat opjagen door sommige overdrijvingen, die onder den naam van « sport » vertoond worden, blijft het onverschillig tegenover de prestaties van een lichaamsoefening welke het dichtst van al **de werkelijk gezonde en volledige sport** benadert.

Moet ik dat bewijzen? Wel neen, meer bevoegde deskundigen deden het meermaals; maar ik wil er hier toch nog eens kort en bondig op wijzen. Op een vorig « Congres voor Lichamelijke Opvoeding » heeft de heer De Vos de volgende eenigzins ingewikkelde, maar toch juiste bepaling gegeven van sport en sportbeoefening in het algemeen: « Les sports » physiques consistent dans la culture de l'effort personnel » intensif, allant même jusqu'au risque, dont le travail synthétique est réglementé et poursuivi méthodiquement avec » l'intention consciente d'aboutir au perfectionnement physique, intellectuel et moral de l'homme, et dont le but final, » tout en engendrant la sensation du plaisir physique, est la » recherche de la supériorité sur autrui. »

De welbegrepen sport zoekt derhalve uitsluitend de volmaking van den mensch door krachtvolle, welbepaalde oefeningen, die soms zelfs eenig gevaar opleveren; haar voornaamste prikkels zijn het lichamenlijk welzijn en het overtreffen van anderen.

Dat op de kanosport die bepaling in haar geheel toepasselijk is, zal ieder onbevooroordeeld opmerker onmiddellijk opvallen. Ze plaatst haar beoefenaar bestendig in volle open natuur en laat hem integraal genieten van het gezonde openluchtleven.

Heel het lichaam, met al zijn organismen, met al zijn stelsels wordt hierbij betrokken, en wint aan in schoonheid en gezondheid, terwijl ook de zedelijke mensch er talrijke voor-

deelen uit trekt. Inderdaad, de kanosport brengt veel bij om den mensch « mannelijk » te maken, met hem te leeren de vrees te overwinnen, die de aanwezigheid van het mogelijke gevaar altijd medebrengt. Zij geeft die vastheid en zekerheid van karakter, die op het gepaste oogenblik ook de gepaste middelen ziet en weet te gebruiken, om de moeilijkheden het hoofd te bieden. Uit die zekerheid vloeit van lieverlede ook het bewustzijn van eigen kracht, de moed in het oogenblik van het gevaar en de stoutmoedigheid, die tot zelfopoffering voert.

De beoefening der kanosport maakt den mensch taai en ondernemend, en waar de ongeoefende onbeholpen staat, weet hij steeds zich zelve en anderen uit den slag te trekken.

Meer dan welke oefeningen ook, ontwikkelt zij de persoonlijke inspanning. Wie gelukken wil, moet regelmatig leven ! Wie het voorgeschreven doel wil bereiken, moet werken !

Ook uit toeristisch oogpunt biedt de kanosport onbetwistbare voordeelen. Door het inrichten van tochten, zoo binnen- als buitenlandsche, verrijkt zij de volkenkundige en aardrijkskundige kennis.

Wij meenen dan wel het recht te hebben te vragen, dat de openbare besturen een meer werkdadige belangstelling zouden toonen. Wij vragen vooreerst aan het Ministerie van Openbaar Onderwijs, dat het aan de beoefening der kano een plaats zou inruimen, op het leerprogramma van Athenea en Lycea. Geeft de Staat het voorbeeld, dan volgen de Colleges en andere vrije instellingen van zelf. Daar waar het zwemen toch reeds lang onderwezen en beoefend wordt, is onze eisch voorzeker geen overdrijving te noemen. We staan daar vooral op, omdat de beoefening door den student als het beste vulgarisatiemiddel mag beschouwd worden.

Wij denken nog aan de Ministeries van Openbare Gezondheid en van Verkeerswezen en Toerisme. Een actie als de onze, die zoozeer de kultureele en fysieke krachten van ons volk betreft, mag hun ten slotte niet onverschillig blijven. Het gaat niet op, dat ze hierin maar altijd alles aan het persoonlijk initiatief zouden overlaten.

En wat op dit terrein tot nog toe door het eigen initiatief van het « Belgisch Kanoverbond » verwezenlijkt werd, is voorzeker niet te onderschatten.

De Werking van het Belgisch Kanoverbond.

Om daarover een juist gedacht te geven, laten we hier een bondig overzicht volgen van de werking der laatste jaren.

Ons Verbond is aangesloten bij het « Internationale Repräsentantenschaft für Kanusport » — bij de « International Federation of Camping clubs », bij het « Nationaal Comité voor Lichamelijke Opvoeding » en bij het « Belgisch Olympisch Comité ».

Het nam deel :

aan de Olympische spelen te Berlijn in 1936 en kon zich zeer eervol klasseeren;

aan de Wereldkampioenschappen te Stockholm in 1938, waar we in onze reeks de 5e plaats innamen.

In 1938 sloot ons verbond een overeenkomst af met den « Nederlandschen Kano-Bond », om jaarlijks een landenwedstrijd in te richten. De eerste heeft dan ook plaats gehad te Rotterdam, terwijl de tweede zal doorgaan in België en wel op 20 Augustus a. s. te Mechelen.

Ter gelegenheid der Internationale Tentoonstelling van het Water te Luik richt ons verbond een Internationalen wedstrijd in, die zal doorgaan op 13 Augustus a. s.; reeds lieten vijf landen zich inschrijven.

Op toeristisch gebied konden we vroeger tot ons spijt niet altijd verwezenlijken wat we zouden gewild hebben en wat we in ons programma dragen, zulks met het oog op de zware financieele lasten. Een bereidwillige tusschenkomst van het Ministerie heeft ons toegelaten een eerste stap te zetten in die richting.

Kortelings zullen talrijke **toeristische kaarten onzer rivieren** uitgegeven worden en door onze zorgen in het buitenland verspreid.

Onze toeristische afdeling houdt zich bezig met het plaatsen van richtingspalen (poteaux indicateurs) ten behulpe van de kanovaarders en met het opzoeken en aanwijzen van de beste kampeerplaatsen. Ze maakt eveneens een studie van de verbeteringen welke aan de kleine rivieren kunnen toegepast worden, om ze breeder open te zetten voor het toerisme.

Op dit oogenblik telt ons Verbond 49 aangesloten clubs, die ongeveer 6.000 werkelijke leden groepeeren. Twee tijdschriften — in het Nederlandsch « Ahoi » et in het Fransch « La Pagaie », — waarvan uitzicht en opstel bijzonder flink

verzorgd zijn, tellen samen ruim 2.000 lezers, en zorgen voor een hechten vriendschapsband tusschen de clubs, hun aangesloten leden en de buitenlandsche beoefenaars der kanosport.

Wij wijzen er ten slotte nog op, dat wij het medisch toezicht ingevoerd hebben en streng toepassen, om derwijze onze atleten door een rationeele opleiding op het peil te brengen der internationale kampioenen.

* * *

Het zal iedereen opvallen, dat de werking van het Belgisch Kanoverbond een niet te onderschatten resultaat bereikt heeft. We drukken dan ook den wensch uit dat het op de ingeslagen baan zal kunnen voortieveren en zich meer en meer zal mogen verheugen in de belangstelling van de openbare besturen en van de bevolking in haar geheel. We vragen het met des te meer aandrang, daar de beoefening van onze geliefkoosde sport enkel bijdragen kan tot de vorming van een gezonde en sterke jeugd, van een groot en weerstandskrachtig volk.
